

re a temps per tal d'estalviar-se haver de resoldre a destemps.

El volum del comerç exterior espanyol ha descendit notablement durant els darrers cinc anys, i això, naturalment, unit a la crisi de negocis intensa, ha repercutit en el tràfic per ferrocarril, així com en els demés mitjans de transport. També és cert que el ferrocarril sofreix d'uns anys a aquesta part, una gran competència del transport per carretera. Però si les Companyies de bon principi haguessin evitat el creixement de llurs càrregues financeres; si haguessin sanejat llurs finances, suprimint aquelles despeses supèrflues, innecessàries o improductives; si l'Estat hagués emprat a temps una política preventiva orientada a armonitzar el carril amb la carretera; i singularment, amb una política econòmica de conjunt susceptible de fer renéixer la confiança, estem segurs, que un altre aspecte més favorable presentaria la situació financiera, avui tan difícil, de les empreses carrilaires.

Perquè l'inactivitat dels negocis a l'interior, ho hem d'atribuir, entre altres causes, a la manca de confiança, al poc estimul en l'esperit d'empresa; i quant al descens en el volum del comerç exterior, en part és degut a la crisi econòmica mundial, que ha motivat una gran disminució de la capacitat de consum dels pobles, i a les restriccions i traves de tota mena que a conseqüència d'ella s'han posat al comerç internacional; i en part també, a la desencertada política comercial, deixant-nos perdre oportunitats que se'ns han presentat i que haurien servit per afiançar les nostres relacions exteriors d'ordre comercial, avui bastant debilitades. I està clar, no pot haver-hi un transport actiu sense un comerç també actiu.

Ara, apujant les tarifes, hi haurà tendència a què augmenti el ja elevat preu del cost espanyol; la producció i el comerç se'n ressentiran, i tot fa suposar que encara disminuirà més el tràfic per ferrocarril. S'accentuarà de nou el problema i el conjunt econòmic s'haurà empitjorat. Aquests seran els resultats, i sinó, al temps!

I podriem citar altres casos en els que la contraposició d'interessos és evident. El lector, segurament, haurà sentit parlar dels problemes del carbó, de la indústria metal·lúrgica, de la indústria tèxtil, de la construcció, etc., i dels problemes del blat, del ví, de l'oli, del sucre, del moresc, de l'arròs, del taronger..., en fi, una nodrida llista de problemes que posen de manifest el grau de desorganització de l'economia espanyola. I aquests problemes esdevenen crònics perquè els deixen arrelar descuidant-los així que comencen a obirar-se i llavors, a darrera hora, precipitadament, venen les mesures «salvadores», que ultra ésser pal·liatius momentanis, no deixen de lesionar als demés sectors per la solidarització que hi ha en tots ells.

* * *

I bé; sembla que els governants se n'han donat compte. Ja és molt i ja era hora també. El Govern

Samper té presentat al Parlament un projecte de reorganització del Consell Ordenador de l'Economia Nacional, organisme aquest creat per la Dictadura, reorganitzat per la República, i que ara també es preten reorganitzar per segona vegada. Aquest Consell tenia fins ara un caràcter consultiu, però sense autoritat, amb escasses atribucions i constituït a base d'uns quants consellers tècnics. Els seus resultats han estat negatius, com ho demostra el fet que des de la seva implantació és quan ha estat més accentuada la crisi econòmica d'Espanya. Més que un alt organisme assessor, era un organisme burocràtic sense eficàcia pràctica, puix no hi havia representació genuïna d'interessos de l'activitat, sinó com ja hem apuntat més amunt, estava integrat per tècnics, per personalitats podríem dir-ne.

L'actual projecte de reorganització tendeix a donar-li un caràcter mixte; ço és, hi haurà una Assemblea general amb parlamentarisme limitat i un Consell tècnic integrat per un President designat lliurement pel Govern, i deu consellers, quin nomenament recaurà sobre persones de reconeguda competència, i per tal d'enllaçar l'Assemblea amb el Consell es constituirà una Delegació permanent integrada per deu vocals elegits del sí de la primera.

L'Assemblea estarà composta de 124 vocals representants dels diversos sectors que integren l'economia nacional portantveus dels interessos del Treball, de l'Agricultura, de la Indústria i del Comerç. Celebrarà tots els anys un període de sessions en el mes de Juny, i amb caràcter extraordinari per acord del Parlament, del Govern o per iniciativa del Consell tècnic.

La Delegació permanent es reunirà amb el Consell mensualment i sempre que sigui necessari, per tal d'armonitzar els parers dels consellers amb els interessos privats.

* * *

No cal dir que nosaltres, els catalans hem de veure amb bons ulls la nova forma que es pretén donar al Consell, puix Catalunya, nucli econòmic de primer ordre, sofreix les conseqüències de la dissortada política econòmica de l'Estat espanyol. Entretant és d'esperar que el Parlament i el Govern, assessorats i ajudats per aquest alt òrgan d'ordenació, d'investigació i de consulta, i en el què hi estaran representats els interessos catalans, imprimiran a dita política nous derroters, que no dubtem hauran de beneficiar a l'economia catalana.

Quant a la futura tasca del Consell, ens cal fer una objecció. Temem que la seva missió es desvirtuï entretinent-se en coses fútils i superficials. Si es vol fer quelcom positiu, s'ha d'anar fons, molt endins, fins a socavar els fonaments a base dels quals es desenvolupen els diferents processos econòmics, i s'han de saber aprofitar les aptituds i les reserves naturals del sòl i subsòl, per tal de crear noves fonts de riquesa i convertir en rics i fèrtils vergers allò que ahir foren camps deserts

PERE FALGA VIVES.